

Despre Interpol

Istoric

Istoricul organizației a început în anul 1914, moment în care organele polițienești împreună cu juriști din peste 24 de state s-au întrunit pentru a discuta tehnicile de identificare și de prindere a infractorilor în cadrul Congresului Internațional al Poliției Criminalistice la Monaco. În cadrul acestuia s-au stabilit principiile de bază care vor deveni valorile principale ale organizației Interpol, precum cooperarea internațională între organele polițienești, crearea unui standard internațional pentru criminalistică, identificarea, colectarea datelor și eficientizarea monitorizării migrației.

Datorită Primului Război Mondial, proiectul acestei organizații nu a prins contur. În 1923 a existat o nouă inițiativă în cadrul Congresului Internațional al Poliției Criminalistice din Viena, condus de Johannes Schober, aflat în fruntea Poliției Vieneze. Delegații ai 22 de țări au convenit organizarea Comisiei Internaționale de Poliție Criminalistică (ICPC), predecesor al Interpol. Statele fondatoare au fost Austria, Germania, Belgia, Franța, Polonia, Grecia, Ungaria, Italia, Țările de Jos, România, Suedia, Elveția, Iugoslavia, China, Japonia, Egipt.

În același an fost publicate pentru prima dată informații privind persoanele căutate în jurnalul Internațional de Siguranță Publică al ICPC. În anii următori au aderat la organizație și Marea Britanie (1928) și SUA (1938), în acea perioadă membrii dublându-se.

După Anschluss, organizația și-a mutat sediul la Berlin, preluând controlul naziștii, munca în care mulți dintre participanți și-au retras sprijinul.

În 1946, după al 2-lea Război Mondial, organizația și-a reluat cursul sub denumirea de Organizația Internațională a Poliției Criminalistice (ICPO), sub coordonarea Belgiei, Franței, Scandinaviei și Marii Britanii. Noul sediu a fost stabilit la Paris până în 1964, fiind mutat la Saint-Cloud până în 1989 moment în care a fost mutat la Lyon, sediul actual.

Până în 1980, INTERPOL nu sa implicat în procesele criminalilor naziști, datorită art. 3 din Cartă, care interzicea implicarea politică.^[1]

„Potrivit articolului 3 din Constituția INTERPOL, „Este strict interzis organizației să întreprindă orice intervenție sau activități cu caracter politic, militar, religios sau rasial”. Obiectivele principale ale Articolului 3 sunt de a asigura a) independența și neutralitatea Organizației - așa cum este reafirmat prin Rezoluția AG-2006-RES-04 , b) să reflecte legea internațională privind extrădarea și c) să protejeze persoanele de persecuție.”^[2]

Structură

Ca și organizație, Interpol este condusă de un Secretariat General, sub conducerea unui secretar general, care este numit pentru un mandat de cinci ani de Adunarea Generală.

Adunarea Generală, formată dintr-un delegat din fiecare țară membră, este organul suprem de decizie al Intern.

Un comitet executiv format din 13 membri, fiecare reprezentând o regiune diferită a lumii, este numit de Adunarea Generală în cadrul reuniunii sale anuale. Comitetul Executiv supraveghează implementarea deciziilor luate de Adunarea Generală și supraveghează activitatea secretarului general.

Obiectiv

Obiectivele Interpolului sunt definite de prevederile generale ale constituției sale.[3]

Articolul 2 prevede:

1. Să asigure și să promoveze cea mai mare asistență reciprocă posibilă între toate autoritățile de poliție penală în limitele legilor existente în diferite țări și în spiritul Declarației Universale a Drepturilor Omului.
2. Să înființeze și să dezvolte toate instituțiile susceptibile de a contribui efectiv la prevenirea și înlăturarea infracțiunilor de drept comun.

Articolul 3 prevede:

1. Este strict interzis Organizației să întreprindă orice intervenție sau activitate cu caracter politic, militar, religios sau rasial.

Astfel, Interpol se concentrează pe trei categorii mari de activități penale internaționale:

1. terorism și infracțiuni împotriva persoanelor și proprietății, inclusiv infracțiuni împotriva copiilor, trafic de ființe umane, imigrație ilegală, furt de automobile și furt de artă.
2. infracțiuni economice, financiare și informatice, inclusiv fraudă bancară, spălare de bani, corupție și contrafacere.
3. droguri ilegale și organizații criminale, inclusiv crimă organizată.

Finanțare

În 2019, venitul operațional al Interpol a fost de 142 milioane de euro, din care 41% au fost contribuții statutare ale țărilor membre, 35% au fost contribuții voluntare în număr și 24% au fost contribuții în natură pentru utilizarea echipamentelor, serviciilor și clădirilor. . Cu scopul de a consolida colaborarea dintre Interpol și sectorul privat pentru a sprijini misiunile Interpol, a fost creat în 2013 Fundația Interpol pentru o lume mai sigură.

În anul 2022, INTERPOL a înregistrat venituri totale în valoare de 155 de milioane de euro. Din această sumă, contribuțiile statutare au constituit un total de 69 de milioane de euro. Aceste contribuții au fost alocate, în principal, pentru acoperirea costurilor de operare ale Secretariatului General, precum și pentru susținerea unor activități esențiale în domeniul poliției, formării și sprijinului, în conformitate cu prioritățile strategice ale organizației.

Pe de altă parte, finanțarea voluntară, atât în numerar, cât și în natură, a însumat 86 de milioane de euro. Aceste contribuții voluntare pot fi direcționate către anumite activități sau pot rămâne nealocate, oferind organizației o flexibilitate sporită în utilizarea resurselor financiare. Sprijinul în natură a inclus, printre altele, furnizarea de personal (25% din personalul INTERPOL este format din ofițeri de poliție detașați de către statele membre), spații de birouri și echipamente necesare pentru desfășurarea activităților organizației.[4]

[1] Britannica, Editorii Enciclopediei. „Interpol”. *Encyclopedia Britannica* , 9 ianuarie 2024, <https://www.britannica.com/topic/Interpol>. Accesat la 14 ianuarie 2024.

[2] „*Neutrality (Article 3 of the Constitution)*”. INTERPOL. Accesat la 14 ianuarie 2024

[3] „*Constitution of the International Criminal Police Organization – INTERPOL*” . INTERPOL. 1956. Accesat în 14 ianuarie 2024.

[4] INTERPOL, *Our funding*, <https://www.interpol.int/Who-we-are/Our-funding> accesat la 14 ianuarie 2024

Revision #3

Created 13 December 2023 07:29:08 by Christian Nasulea

Updated 19 January 2024 10:15:18 by Anda Boicu